

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστόν καὶ δευτέρον ἀριθμοῦντες χρόνον
'στὴν κλεινὴν ἐδρεύομεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἐνῆακόσα καὶ χίλια καὶ ἑπτὰ,
εὐτυχίαις παντοῦ καὶ λεπτά.

Τῶν ὄρων μας μεταβολὴ, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.

Συνδρομὰ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κατὼ φράγκα εἶναι μὲν ο.

Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δὲ κατὰ φράγκα καὶ ἑστὸ χέρι.

Δεκατρεῖς μηνὸς Γεννάριον,
κάθε μῦτη σὰν παντζάρι.

Ποῦντος ἐβδομῆντα πέντε καὶ ἐνῆακόσα,
ἐκλογαῖς καὶ μπάλοι καὶ συμβάντα τόσα.

Τοῦ Παρνασοῦ χορὸς καθ' ὅλα ζωηρός.

Δὲν μ' ἀρέσουν μάχαις πλέον,
μήτε λόγχαις καὶ αἵματι,
δὲν μ' ἀρέσουν Βασιλέων
νικηφόρα στέμματα.

Θέλω μὲ Πινδάρου λύρα,
Φασουλῇ μου γεραρέ,
ν' ἀναπνέω σὲ καρὲ
τῶν χορευτριῶν τὰ μῦρα.

Νὰ ξεχάνω καὶ Κουβέρνα
καὶ κουβένταις κουτουροῦ,
καὶ ν' ἀνάβῃ κάθε φτέρνα
μέσ' στοὺς γύρους τοῦ χοροῦ.

ὦ! δὲν μ' ἀρέσει καὶ ἡ μάχη πλέον,
μήτε καὶ ἡ λόγχη καὶ Κρούμων αἷμα,
λόγχην ἐκείνης θέλω τὸ βλέμμα
καὶ αἷμα τὸ χεῖλος τὸ ραδιόν,
καὶ εἰς βάλς πτερόπουν καὶ λυσσαλέον
νὰ πάλῃ στῆθος ἐρατεινόν.

Ἐστὴν Περικλέτου φωνάζω: Δώρα,
σ' ἀφίνω, φεύγω, μὴ μὴ λησμονεῖ...
εἶπα καὶ ἐκείνη κλίνει τὸ γόνυ,
γιὰ ποῦ, μοῦ λέει, μαρὶ θερμὴ,
καὶ μὲ φοβέrais ἡ γκράν Σιγῶρα
θέλει στὸν μπάλο νά λθῃ μ' ἐμέ.

Δὲν μ' ἀρέσουν καὶ οἱ Στόλοι,
δὲν μ' ἀρέσουν καὶ οἱ Στρατοί,
μήτε θέλω πιά τὴν Πόλι,
ποῦ Σουλτάνος τὴν κρατεῖ.

Μόνο θέλω σὲ μιὰ σάλα,
προσφιλὴς ξυλοκαυκάλα,
νὰ σκοτώνω τὸν καιρὸ
μὲ τρικούβεργο χορό.

Γιὰ τοῦ κράτους τὴν ἀντάρα
νὰ μὴ δίνω μιὰ πεντάρα,
νὰ μὴν ἐρωτῶ γιατί,
καὶ ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ.

Νὰ χορεύουν ἐκεῖ πέρα
τὰ φουστάνια τοῦ συρμοῦ,
ὅσα τρέχουν κάθε μέρα
μέσα στὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ.

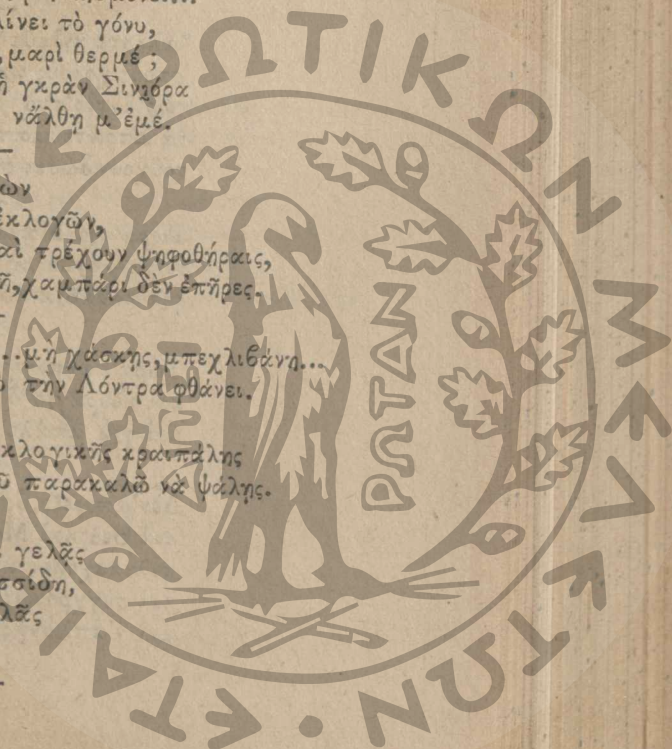
Τῆς Ρεθέκας νὰ γεραίρω
καὶ καθένα καθ' ἑαυτὸν,
καὶ νὰ κάνω κοπλιμέντα
καὶ σὲ βλάχες μὲ πατέντα.

Φ.— Νέος σωτήριος ἀγὼν
μᾶς ἀναγγέλλει ἐκλογῶν,
καὶ ἀρχίσανε τρεχάματα καὶ τρέχουν ψηφοθήραις,
καὶ σὺ γιὰ τοῦτον, Περικλῆ, χαμπάρι δὲν ἐπῆρες.

Καλλιφρονᾶς, Ζυγομαλᾶς... μὴ χάσῃς, μπεχλιθὰν...
σὲ λίγο καὶ ὁ Γεννάδιος ἀπὸ τὴν Λόντρα φθάνει.

Π.— Δὲν θέλω τὴν συγκίνησιν ἐκλογικῆς κραυγῆς
καὶ τὸν χορὸ τοῦ Παρνασοῦ παρακαλῶ νὰ ψάλλῃς.

Φ.— Ἐσὺ ρεμβάζεις καὶ γελάς
μὲ τοὺς χορούς, κασσίδη,
καὶ ὁ κύριος Ζυγομαλᾶς
ἐπῆγε στὸ Μενίδι.

Και σύ γὰρ αὐτὴ τὴν ἐκλογὴν πρέπει νὰ πῆς τὰ δέοντα...
 Π.— Τὸν Πρόεδρο τοῦ Παρνασσοῦ κυτῶ τὸν Τιμολέοντα...
 μαζὶ μὲ τὴν Πρίγκηπισσα χορεύει τὴν Σοφία...
 γιὰ δὲς καὶ κάποιον, Φασουλῆ, ποὺ μοιάζει τὴν Παφία.

Φ.— Ἐσὺ καὶ πάλι τσαμπουνᾷς
 γιὰ μπάλους, τραγογένη,
 κι' ὁ κύριος Καλλιφρονᾷς
 στὸ Λιόπεσι πηγαίνει.

Ἐσὺ περνᾷς τὴν χειμωνιά
 μὲς στὰ καρὲ καὶ πάλι,
 καὶ μὲς στὴν τόση παγωνιά
 τρέχουν γιὰ ψήφους ἄλλοι.

Ἀφιερώνεις καὶ ψυχὴ
 καὶ πνεῦμα γιὰ τοὺς μπάλους,
 καὶ τὴν πατρίδα τὴν φτωχὴ
 τὴν παραιτεῖς στοὺς ἄλλους.

Γι' αὐτὸ πατρίδος ἀμοιβὴν καμμίαν μὴν ἐλπίζεις...
 Π.— Ἴδου κι' ὁ Σάξ-Μαίνιγγεν ἀνευ τῆς Πρίγκηπισσας,
 Πρίγκηψ δημοφιλέστατος, τοῦ Κάιζερ γαμπρός...
 Φ.— Καλλιφρονᾷς, Ζυγομαλάς, καὶ τράβα παραμπρός.

Π.— Ὁ Μπαλτατζῆς, βρὲ Φασουλῆ,
 μετὰ τοῦ Σάξ συνομιλεῖ.

Μὰ κι' ὁ Λάμπρος κι' ὁ Κοκκίδης, ποῦχουν λόγια μετρη-
 μένα, [μένει]
 μὲ τὸν Σάξ συνομιλοῦν,
 καὶ δὴ ξέναις μοῦ γελοῦν
 καὶ μὲ βλέπουν δλοένα...

Φ.— Τὸν κακὸ σου τὸν καιρό...

Π.— Τὸν Κορριάτη στὸ χορὸ
 δὲν τὸν βλέπω, στραβοκάνη...
 μὰ ποῦ νᾶναι; τί νὰ κάνη;

Φ.— Δὲν τοῦ μένει πιά καιρός,
 Περικλέτο, γιὰ λανσιέδες...
 ἔχει γίνει σοβαρὸς
 κι' ἔτε, μᾶς φωνάζει, παῖδες.

Ἄλλοτε κι' αὐτὸς θαρρῶ
 στοὺς χοροὺς ἡκτινοβόλει,
 τὴν ἀντίο στὸ χορὸ...
 τὰ Στρατεύματα κι' οἱ Στόλοι
 τοῦχουν δώσει σοβαρό.

Τώρα πιά Μακεδονία,
 τώρα μόθος κι' ἀγωνία
 γιὰ καρὰβια καὶ στρατούς.

Τώρα σάλπιγγα σημαίνει
 καὶ κουράγιο δὲν τοῦ μένει
 καὶ γιὰ μπάλους περιττοὺς.

Δὲν μπορεῖς, βρέ, νὰ λατρεύης
 καὶ Θεὸ καὶ Μαρμουνᾶ,
 πολυάσχολος νὰ ρέβης
 καὶ συγχρόνως νὰ χορεύης
 καὶ ν' ἀπλώνης τραχανᾶ.

Ἐστῶσαν αὐτὰ πρὸς γνῶσιν τῶν συμπολιτῶν καὶ
 κι' ἂν ὁ Κόντες δὲν προσήλθε στὸν χορὸν τοῦ Παρνασσοῦ
 μὰ τὸν κάνουν κατὶ φίλοι νὰ χορεύη στὸ ταβάνι,
 κι' ὁ χορὸς αὐτὸς τῶν φίλων ἀληθῶς τὸν ἀνυψοῖ.

Π.— Μήτε κανένανς Ὑπουργὸς δὲν ἦλθε κοτσονάτος.

Φ.— Δουλειαῖς μὲ φούνταις, Περικλῆ, καὶ μόθοι γιὰ τὸν χορὸ.

Π.— Δοιπὸν μὲ μαῦρα κύτταξε τὴν Ἀναγνωστοπούλου,
 μὰ μὲ τὰ μπλε κιχλάρισε καὶ τὴν Νικολοπούλου.

Φ.— Κλείσε τὴν πόρτα, Περικλῆ, γιὰτὶ θαρρῶ πὺς μπά...

Π.— Νὰ σὰν Νεράϊδα κάτασπρη κι' ἡ δεσποινὶς Τοῦ...

Φ.— Ἐληάραρος,
 Κορδόναρος.

Π.— Βαλσάραρος,
 Μποστόναρος.

Φ.— Τῆς Δόντρας Γενναδίαρος.

Π.— Σκασμός, μὴν εἶσαι φλύαρος.

Φ.— Στοῦ Καλλιφρονᾶ πηγαίνω... μ' ἔπιασ' ἐκλογὴν καὶ...

Π.— Κύτταξε, μωρέ, τὴν Πίανς ἀπὸ τὴν Καλλιφρονῆ,
 ποῦναι δεσποινὶς νταρνάνα
 κι' ἀληθῆς Ἀμερικάννα.

Μὲ κάλτσαις ἄσπραις προχωρεῖ κι' ὁλόμυρο πα...

Φ.— Γι' Ἀμερικάνναις καὶ χοροὺς δὲν δίνω πιά κουρά...

Π.— Παραίτα τὰ πολιτικὰ
 κι' ἄς σὲ φλογίζουν οἱ χοροί...
 κι' ἡ Βερμπούλου μὲ λευκὰ
 προβαίνει βεργολιγερή.

Φ.— Ἐρχεται κι' ὁ Γεννάδιος στῆς δόξης τὸ ρημάδι.

Π.— Παραίτα τὸν Γεννάδιο καὶ κύττα τὸν Γεννάδιο,
 ποῦ διευθύνει τὸν χορὸ μετὰ τοῦ Κρίτσα κι' ἄλλοι.

Φ.— Ἐρχεται κι' ὁ Γεννάδιος στῶν ἐκλογῶν τὸν σάλο.

Π.— Τὴν Κοντογιάννη κύτταξε τοῦ Ναυτικοῦ τοῦ Π...

μὰ κι' ὁ Παρασκευόπουλος τῆς Δημαρχίας λαίπα...

ποῦ πῆγε, βρέ, μὲ τὸ σταυρὸ
 τοῦ Παναγίου Τάφου

στῶν Ἀνακτόρων τὸν χορὸ...
 προβαίνει κι' ἡ Ζωγράφου.

Ἄλλ' ὅμως τὴν ἀνέφερα στοῦ Παλατιοῦ τὴν μπάλι,
 κι' ὅσαις ἐχόρεψαν ἐκεῖ δὲν θὰ τῆς ξαναπαίω.

Φ.— Ἀλλὰ θαυμάζω κι' ἀπορῶ
 γιὰτὶ δὲν ἦλθε στὸ χορὸ

κι' ὁ κύριος Πρωθυπουργός, ποῦ βράζει σὰν Ἡφαι...

ἰδοὺ τὸ μέγα ζήτημα καὶ ντάτις ντὶ κούεστιον.

Π.— Δὲν φαίνεται πολὺ καλὰ,
 ξυλένις πατριώτη...

μὲ μπλε προβαίν' ἡ Τσουκαλᾶ,
 ποῦναι στὸ πόκερ πρῶτη,

κι' ὁ Πελοπίδας μετ' αὐτῆς,
 ἀπὸ τοὺς πρῶτους χορευτῆς.

Φ.— Ἄσπρο γιὰ τὸν Γεννάδιο θὰ ρίξω μονοκοῦ...

μὰ τί τοῦ κάπνισε κι' αὐτοῦ
 νὰ βάλῃ κάλπη βουλευτοῦ,

κι' ἀπὸ τὴν Δόντρα νὰ βρεθῇ μὲσα στὸ Κρεμ...

στὸ Σπάτα καὶ στὸ Κορωπὶ
 γιὰ τῶν Ρωμηῶν τὴν προκοπή;

Π.— Κύτταξε, βρέ θάλασσα, μιά...
 ξένη νᾶναι καὶ Ῥωμηά;
 Τῆς ἐλῆας τῆς τὸ μαυράδι
 στέλλει ζωντανούς στὸν Ἄδη.

Φ.— Τὴν Ἐλῆα καὶ τὸ Κορδόνι
 ψάλε πάλι, κουφακιδόνι.
 Τρῶς χαράμι τὸ ψωμί.

Π.— Νὰ μὲ ροῦζι κι' ἡ Χαράμι.

Φ.— Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου
 γίνου πάλιν ψηφοθήρας...

Π.— Κύττα καὶ τὴν Οἰκονόμου,
 μία δεσποινὰ τῆς Σύρας,
 μ' ἄνδρ' ἀξιωματικὸ
 μὲσα στὸ μηχανικό.

Φ.— Ἄσπρο τοῦ Ζυγομαλά,
 ποῦ ζυγῶν ἀλύσεις λύνει...

Π.— Δὲν κυττάξεις, μπουνταλᾶ,
 μὲ τὰ ροῦζι καὶ τὴν Βελλίνη;

Φ.— Μὲ στὸ χορὸ τοῦ Παρνασσοῦ μὲ φέρνεις μὲ τὸ ζόρι.

Π.— Κι' ἡ Βαβανκού μὲ λευκὰ, τοῦ Ζαχαρίου κόρη.

Φ.— Κι' ἐγὼ γιὰ τὸν Καλλιφρονᾶ τὸν σβέρκο μου θὰ ἐβάλω.

Π.— Κι' ἡ Χέλμη μὲ τὰ πράσινα ζωογονεῖ τὸν μπάλο.

Κι' ὁ Χαρτουλάρης εἰν' ἐδῶ καὶ δὲν τὸν εἶδ' ἀκόμα...

περὶ τοῦ πόκερ δὲ μιλεῖ
 καὶ βεβαιώνει, Φασουλῆ,

πὺς ἀληθῆς συγκίνησις εἶναι νὰ κάνῃς χρώμα.

Φ.— Τὴν ἐκλογὴ μὴ λησμονῆς...

Π.— Νὰ κι' ἡ Καρμπούν' ἡ δεσποινὶς,
 τρὲ ντιστεγκὲ κορίτσι,

κι' ἡ νόστιμης Βαίτση.

Φ.— Νέος γιὰ ψήφους σματᾶς
 καὶ νέο καρδιοντύπι...

Π.— Τὴν Κοντογιάννη δὲν κυτῶς,
 τὴν ἀδελφὴ τοῦ Πίπη;

Φ.— Κυττάζω φιλοσοφικῶς τὰς τόσας χορευτρίδας.

Π.— Ορίστε κι' ἡ Φιλοσοφία, κυρία τῆς Μαρίας.

Φ.— Ἐνθουσιῶ μὲ τὴν χαρὰν τῆς μετ' ὀλίγον νίκης.

Π.— Ἴδου κι' ἡ Αὔδερς μὲ λευκὰ, κυρία τῆς Ἀλίκης.

Φ.— Θέλω γιὰ τὸν Γεννάδιο κάθε γνωστὸ νὰ πιάσῃς.

Π.— Κι' ἡ δεσποινὶς ἡ Μπαλτατζῆ, κυρία τῆς Ἀνδρῆς.

Φ.— Ἐληάραρος, Κορδόναρος, καὶ εἴγνε κουμπουριάς...

τῆς Δόντρας ὁ Γεννάδιος δὲν ἔχει κουμπουριάς,
 καὶ θάκανε πολὺ καλὰ νὰ κάθεται σ' αὐτὰ του...

Π.— Στὴ Γαλαρία μὲ λευκὰ κι' ἡ δεσποινὶς ἡ Στράτου.

Φ.— Δὲν πρέπει ν' ἀδιαφορῇς
 ἂν εἶσαι πατριώτης...

Π.— Κι' ὁ Μιλτιάδης ὁ Πουρῆς,
 σπουδαῖος Ἡερωιώτης,

σὲ σωματεῖα Πρόεδρος καὶ δράσεως μοχλός...

Φ.— Μοῦ φαίνεται, βρέ Περικλῆ, χωράτα τῆς σαχλῆς.

Π.— Τῆς Καλλιμάνου κύτταξε μὲ τὸ δικό μου κιχλί,
 Βάσσα θαρρῶ πὺς δὲν τὴν μιά κι' Ἐλένη δὲν τὴν ἄλλη.

Φ.— Μὲ τὰ κορίτσια σου στήριξε καὶ τὰ χεῖς σὰν χαμένα.

Π.— Βάσσα, κι' ἂν πᾶς στὴν Ἐκκλησίαν προκύνει καὶ γιὰ μένα.

Φ.— Κάνε, φιλάτη κεφαλή,
 γιὰ ψήφους φασαρία...

Π.— Κι' ἡ Σκέντερς εἶναι, Φασουλῆ,
 ἡ ψηλάστη γαλαρία.

Φ.— Πρέπει ν' ἀνοίξῃς τὰ στραβά
 τοῦ κάθε Παπουλάκου...

Π.— Στράψε, βλακέντιε, ζερό
 νὰ δῇς τὴν Ζερβουλάκου.

- Φ.— Σήκω καὶ πάλι με μπουρί
καὶ φούκτωσε σανίδι...
- Π.— Τὴν Ἄννα δὲς τὴν λιγερή,
τὴν τοῦ Γαβριηλίδου.
- Π.— Κι' ἡ δεσποινὶς ἡ Ράινεχ, μὰ κι' ἡ Τισσαμενοῦ,
κι' ἄλλαις, ποῦ λάμπουνε ψηλά σὰν ἄστρα τοῦρανοῦ.
- Φ.— Ἐμπρὸς σ' τῆς κάλπαις, βρὲ παιδιὰ,
μὲ τῆς μεγάλαις τῆς καρδιαῖς...
- Π.— Λευκοφορεῖ κι' ἡ Καρυδιᾶ...
- Φ.— Σοῦ πρέπουν λίγαις καρυδιαῖς.
- Π.— Νὰ κι' ἡ Ζιροῦ τοῦ παραλῆ μεσ' ἀπὸ τῆς Ἰνδίας,
καὶ μιὰ, ποῦ θέλει δέσιμο με τρεῖς ζουρλομανδύαις.
- Φ.— Τοῦ Κορφιάτη τοῦ σπαθάτου
νίκας λέγε μου μελλούσας...
- Π.— Νὰ κι' ἡ δεσποινὶς Σταθάτου,
κόρη τῆς ἀσπρομαλλούσας.
- Φ.— Νὰ κι' ἡ δεσποινὶς Δεσύλα
μὲ δὲ μὰ γούλα σὰν μῆλα.
- Φ.— Θέλω πάντοτε τὴν κάλπην μόνον ὄνειρον τοῦ βίου...
- Π.— Μὰ τί νόστιμο κορίτσι κι' ἡ Μαρία Πιλαβίου.
Εἶναι κι' ἡ Μιχαλοπούλου τοῦ γνωστοῦ γιατροῦ τοῦ μὰ μ-
τί κυρία, τί κοπέλαις, ποῦ χουν ἡλικίαν γάμου. [μου,
- Φ.— Καλλιφρονᾶς, Ζυγομαλᾶς... δόλκιμος σκιρτῶ...
- Π.— Παροῦσα κι' ἡ κυρία σου μαζί με τὴν Μυρτώ.
- Φ.— Ψῆφισε τὸν Γεννάδιο...
- Π.— Νὰ μία σὰν κουφέτο.
- Φ.— Χωρὶς κουμπάρους ἐκλογὴ δὲν πέρνεις, Περικλέτο.
- Π.— Βλέπω τὸν Ἄλφα Ραγκαβῆ, χορεύει τὴν Ἀλίκη.
- Φ.— Τῶν ἐκλογῶν ὁ στέφανος σ' τῆς κουμπάραις προσήκει.
- Π.— Κι' ὁ Σπύρος Λάμπρος ἐν σιγῇ
χορεύει τὴν Μαρία...
- Φ.— Ὁφείλεις γὰρ τὴν ἐκλογὴ
νὰ κάνης φασαρία.
- Π.— Κλῶθι με, ἀργυρότοξε, κι' ἐμὲ τὸν Παρνασίδη,
ὃς Χρῆσιν ἀμφιβέθηκας κι' ὑπὸ πύλαρχον Λεβίδην,
χορεύσαντας σ' τὸν Παρνασσὸν
μεθ' ὧν τῶν Πριγκηπιστῶν
καὶ τῶν Μεγάλων Δουκιστῶν.
- Φ.— Κανέναν πρὸς ἀκούμπαραν τὴν ψῆφον τοῦ δὲν δίδει...
- Π.— Ἐσχίστηκε τὸ φόρεμα τῆς κόρης τοῦ Λεβίδου,
ἀν δὲ κανέναν ὅπου γινώσκεις δὲν ἦλθε σ' τὸν χορόν,
μὰ τῆς Βουλῆς ὁ Πρόεδρος εὐρίσκεται παρών.
- Φ.— Ἀπὸ τὴν Λόντρα βουλευτὴς δὲν βγαίνει, πατριώτη.
- Π.— Στὴ Γαλαρία, Φασουλῇ, κυττῶ καὶ τὴν Βουλπιώτη.
μὰ βλέπω καὶ τῆς δὲ Κανδρῆ...
- Φ.— Καί μ' πῆκαν κλέφταις σ' τὸ μανδρί,
κι' ἐσούφρωσαν πρὸς τὸ παρὸν
λὲ ντιαμὰν ντὲ λὰ Κουρόν.
- Π.— Ἰδοὺ κι' ὁ Νίκος Ἀξελός, ἀπ' τὸ Παρί φερμένος,
συμβαθιτὴς σου παλαιός, πολὺ χαριτωμένος.
- Φ.— Ἐκείνους ὅπου γινώσκεις σ' τὰ παιδικὰ μου χρόνια
τώρα λευκοὺς τοὺς ἀπαντῶ γέρο παπποὺς μ' ἐγγόνια.
- Π.— Καὶ τὸν Ἀποτολίδου μας χαιρέτησε τὸν Πέτρο...
καὶ τοῦτος δρᾷ σ' τὸν Παρνασσὸ με φρόνησι καὶ μέτρο.
Νὰ καὶ μία, ποῦ σὰν ἄνθος
εἰς ἐνὸς τοὺς ὅμους κλίνει,

κι' ὁ Μαθηόπουλος ὁ Μάνθος
τῆς καθρίλιαις διευθύνει.

- Φ.— Πέφτουν τόσοι σ' τὸ μπουφὲ σὰν λιμάρικα κορόναις.
- Π.— Κύτταξε τὴ Ναυτικὴ κι' ὅλο σηματοφοράκια.
- Φ.— Ἐδῶ θάβρης Περικλέτο, μοναχὰ τὴν Θυέλλα.
- Π.— Νὰ καὶ κατὶ διπλωμάται, ποῦ φοροῦν μονύλια
Κύττα καὶ τὸν Πολιτάρχη
μὲ τ' ὠραῖο τὸ μουστέκι.
- Φ.— Μεταξὺ τῶν καθβαλιέρων τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων
τίποτα γι' αὐτὸν δὲν εἶπα σ' τὸν χορὸν τῶν Ἀνακτορῶν.
- Π.— Πῶς ἐξέχασες ἀλήθεια σ' τοῦ χοροῦ τὸ πατιρντὶ
τὸν χρυσὸν Ἐπαμινώνδα, τοῦ Φαλήρου τὸν Δαντῆ.
Νὰ κι' ὁ Σίμος τῆς Πατρίδος... τρώει μιὰ ζαμπὺν
κι' ὁλοένα με τὸν Κύρο συζητεῖ γιὰ τὴν πατρίδα.
- Φ.— Ποῖον σκοπεύεις νὰ ψηφίσῃς, Περικλῆ κατασουλάκη.
- Π.— Νὰ κι' ὁ Χατζηγιάννου, ποῦ λ' ἔκ τῆς Μοδένης ἀπὸ
ἀνθυπὶλαρχος καὶ τοῦτος...
πῶς δὲν ἦλθε κι' ὁ Κομοῦτος;
- Φ.— Ζυγομαλᾶς, Καλλιφρονᾶς... πάει κι' αὐτὸ τὸ βράδυ.
- Π.— Εἶχα καιρὸ νὰ τὸν ἰδῶ καὶ τὸν Σωτηριάδη...
ἀρχαιολόγος ἄριστος, ποῦ ξέρει τὴν δουλειὰ του,
μὲ τῆς πολλὰς ἀνασκαφῆς ἀσπρίσαν τὰ μαλλιά.
- Φ.— Βρέχει ραγδαίως, Περικλῆ, κι' ἦλθα χωρὶς ὁμπρὲς.
- Π.— Τὴν Μπρέλλη τώρα κύτταξε, μὰ καὶ τὴν Ριζάκη.
- Φ.— Μοῦ λένε πῶς τὸ Σύνταγμα θὰ καταντήσῃ ράκος.
- Π.— Πάντα σὰν τριαντάφυλλο κι' ὁ Τριανταφυλλάκης.
- Φ.— Μὴν τὴν θαρρῆς τὴν ἐκλογὴ κανένα παιχνιδάκι.
- Π.— Βλέπω καὶ τὸν Νομάρχην μας, τὸν ρέκτη τὸν Κωνσταντῖν.
μὰ βλέπω καὶ τὸν Καίσαρ τὸν ἀρχιμουσικό.
- Φ.— Ἄς παιανίσῃ μουσικὴ καὶ μὰρς ἐκλογικό.
- Π.— Κύττα καὶ τὴν Καράλενα, μὰ καὶ τὸν Λυκουρέζου.
- Φ.— Μὲ τοὺς φρουροὺς τῆς Θέμιδος οὐ θεμιτὸν νὰ πιάξῃ.
- Π.— Θριάμβους ἂς ὑμνήσωμεν καὶ ταύτην τὴν ἐσπέρην
χορευτικῶν ὁμίλων,
κι' ἔλα νὰ ρίξωμε κι' ἐμεῖς πρὸς τὴν ὠραιότεραν
τῆς ἐριδος τὸ μῆλον.
Μὰ μία δὲν κατάφερε μὲς σ' τὸ χορὸ νὰ πέσῃ,
καὶ σὰν τουμπάρη θηλυκὴ δὲν ξέρεις πῶς μ' ἀρέσει.
- Φ.— Ψῆφισε, Περικλέτο μου, τῆς κάλπης τοὺς σωτήρας.
- Π.— Πολύτιμος κι' ὁ Περικλῆς, τοῦ Παρνασσὸ κλητῆρα.
- Φ.— Τοὺς Πρόεδροι τῶν Δυνάμεων παρέλειψες, βρὲ κτήνη.
- Π.— Αὐτὸς ἐστὶν ὁ Τερμπάτσος κι' ὁ Τζάκωβος εἰς ἐκείνην.
- Φ.— Κι' ὁ Περικλέτος εἶσαι σύ
μὲ σαχλαμάρα περισσή,
κι' ἐγὼ μὰι Φασουλῆς ὁ βλάξ,
ὅπου με δέρνεις πῶς καὶ λάξ.
- Καὶ ἀμύψαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.
- Τοῦ Ζαβιτσάνου τοῦ γιατροῦ σπουδαία πραγματεία
περὶ Στρατῶν Ὑγιεινῆς ἐν γνώσει καὶ εὐγνωστῇ.
- Νέον Ἡμερολόγιον τὸ Μεσοσημακόν,
ἔργον Τζαβέλα χρήσιμον καὶ ψυχαγωγικόν.
- Ἐλευσίς, ἐν ἄλλοις λόγοις πολυδύμων καὶ σοφῇ
ἀληθοῦς ἀρχαιολόγου τοῦ Ντ. Φίλλου συγγραφή.